

Vezeklés

(Agatha Fasset: Bartók amerikai évei című könyve alapján)

az a cigánylány
az a kis cigánylány Romániában
AKI A CSIRKECSONTOKAT
ELLOPTA TŐLEM - - -

nyár derekán hőségától néma délben
egy városszéli kocsmá udvarán
közvetlenül az erdő mellett
ebédeltem - gyűltek a csirkecsontok
fehéren szikrázó halomba

szemközt velem
öreg kút víztől megrevesedett
favödre lógott rozsdamarta láncon
mint önakasztott félrebillent fejjel

az a cigánylány
az a kiéhezett tekintetű cigánylány
A FÁK KÖZÜL KILESTE HOGYAN ETTEM
HOGY SZOPOGATTAM ÉS TETTEM LE GONDOSAN
MAGAM MELLÉ A CSONTOKAT
EGY KISTÁNYÉRRÁ - - -

csend volt az udvar néptelen csak egy
kiscica jött lábamhoz dörgölődött
dorombolt NEM ENNI AKART CSUPÁN
BARÁTKOZNI - mikor eléje tettem
a csontokat udvariasan megszagolta
és otthagyt

az a cigánylány
az a mezítlábas gyökér-sovány cigánylány
KIJÖTT AZ ERDŐBŐL - OLY NESZTELEN AKÁR AZ ÁRNYÉK
ODASUHANT AZ ASZTALOMHOZ FÜRGE BARNA KÉZZEL

FELKAPDOSTA A CSIRKECSONTOKAT
A KISTÁNYÉRRŐL ÉS VISSZAREPÜLT
A FÁK KÖZÉ - - -

én felpattantam és gondolkodás
nélkül rohantam utána ahogy csak
bírtam valami arra kényszerített
hogy megvigasztaljam vagy adjak néki
valamit ám futás közben eszembe
villant hogy ez a lány bizonyosan
fél tőlem azt hiszi meg akarom büntetni őt
s tudtam hogy bármilyen gyorsan futok
nem érhetem utol soha SOHA
NEM TŰNIK EL ARCÁRÓL AZ A RÉMÜLT
ÁLLATRA EMLÉKEZTETŐ KIFEJEZÉS
és megtorpantam és ő elveszett
árnyként az erdő árnyai között

elindultam visszafelé s csak ekkor
láttam meg milyen egyenetlen a
talaj a lábaim alatt keresztül-
kasul kígyóztak a fagyökerek
rajta talán egy felhőszakadás
mosta le róluk valamikor régen
a földet és most vénen csupaszon
kapaszkodnak a rögökbe s ahogy
csüggedten lépegettem köztük nagy kövér zöld
legyek szálltak fel dongva és fejem
körül keringtek lassan és követtek
s a kocsmaudvar asztalán hagyott
ételre telepedtek boldogan

az a cigánylány
azóta eljön hozzám minden éjjel
ÉS ELVISZI A CSIRKECSONTOKAT
MOST MÁR TUDOM: AZ ISTEN CSONTJAIT
MIKET MAGAMTÓL KELLETT VOLNA FELKÍNÁL NOM
DE NEM TUDTAM HOGY ISTEN CSONTJAI

MOST MÁR TUDOM DE MOST MÁR HASZTALAN

(A [Kormos István és Baka István versei](#) című kötetből.)

[← Előző oldal](#)

[Következő oldal →](#)